Monitoring van patiënten met dementie door Vlaamse huisartsen: nood aan concrete richtlijnen

Haio: VANDAEL Anne , KUL
Promotor: DE LEPELEIRE Jan , KUL
Praktijkopleider: SCHRAEPEN Adelbert

Context: Dementie vormt steeds meer een belangrijke uitdaging voor onze samenleving. Richtlijnen raden multidisciplinaire en ge?ntegreerde zorg aan omdat dit de kwaliteit van de zorg voor patiënten met dementie ten goede zou komen. De monitoring van patiënten met dementie is in Vlaanderen echter eerder gefragmenteerd en zonder duidelijke richtlijnen voor de verschillende zorgverleners.

Onderzoeksvraag: Welke elementen zijn belangrijk bij de monitoring van patiënten met dementie en hoe ziet de huidige wijze van monitoring van patiënten met dementie door de Vlaamse huisarts eruit?

Methode: Deze studie is een kwantitatieve studie die gebruik maakt van een literatuurstudie naar monitoring van patiënten met dementie en een webbased bevraging van Vlaamse huisartsen.

Resultaten: De steekproef (N=325) is representatief voor de huisartsen van het Vlaams gewest (N= 6081) wat betreft de spreiding over de provincies (Chi-kwadraattest voor goodness of fit, 95% CI, p-waarde = 0,698). 261 (80,3%) van de bevraagde artsen zegt nood te hebben aan duidelijkere richtlijnen bij het monitoren van patiënten met dementie. 115 artsen (35,39%) zeggen niet te weten welke elementen belangrijk zijn bij de monitoring. Slechts 14 artsen (4,31%) gebruiken vaak tot altijd de Lawton schaal en 147 artsen (45,23%) gebruiken vaak tot altijd de Katz schaal. De MMSE (Mini Mental State Examination) wordt vaak tot altijd gebruikt door 268 (82,46%) van de ondervraagde artsen. 315 artsen (96,92%) zegt aandacht te hebben voor de mentale draagkracht van de mantelzorger en 298 artsen (91,69%) voor de fysieke draagkracht. 303 artsen (93,23%) vragen psychologische en gedragsproblemen na bij de patiënt met dementie. 306 artsen (94,15%) vragen bij de mantelzorger naar een gewijzigde situatie (gedragsproblemen/ psychologische problemen/ cognitieve achteruitgang/ gewijzigde zorgbehoefte).

Conclusie: De Vlaamse huisarts geeft aan nood te hebben aan duidelijkere richtlijnen bij het monitoren van patiënten met dementie. De meerderheid van hen heeft nog te weinig aandacht voor de zorgdiagnose of is niet goed op de hoogte van wat de zorgdiagnostiek inhoudt. Daarnaast wordt er slechts in zeer beperkte mate gebruik gemaakt van schalen en meetinstrumenten. Alleen de MMSE wordt door het merendeel van de ondervraagde artsen toegepast. Er is wel aandacht voor psychologische en gedragsproblemen bij de patiënt met dementie en voor de fysieke en mentale draagkracht van de mantelzorger. Om tot een succesvolle multidisciplinaire opvolging van patiënten met dementie te komen is er enerzijds nood aan duidelijkere richtlijnen en implementatie ervan in de praktijk en anderzijds aan een zorgmodel van waaruit de aanpak, behandeling en opvolging van patiënten met dementie kan worden georganiseerd en geco?rdineerd.